

F. t. l. vedr. forskellige skattelov

ningslovens § 49, 2. pkt., eller en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Klageafgiften tilbagebetales derimod ikke, hvis klagen afvises, hvis klagen indbringes for domstolene efter skatteforvaltningslovens § 48, stk. 2, eller hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

Efter § 42, stk. 5, kan Landsskatteretten, forinden den afgør en klage i nedenfor angivne sagstyper, anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling. Det skal ifølge bestemmelsen ske under anvendelse af § 19, stk. 2, der angår kravene til indholdet af en sagsfremstilling, og § 19, stk. 3, 1. pkt., der foreskriver, at sagsfremstillingen skal sendes til høring hos skatteyderen. Landsskatteretten kan anmode SKAT om en sagsfremstilling i sager, som kunne være påklaget til skatteankenævnet, i sager, som efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer, samt i klager over bindende svar.

3.1.5.2. Forslagets baggrund

Forslaget skal for det første ses på baggrund af den egen drift undersøgelse, som Folketingets Ombudsmand har gennemført i 2007 af 40 klagesager i Landsskatteretten.

I en enkelt af de undersøgte sager udløb den ordinære frist på 3 måneder for at klage til Landsskatteretten efter den frist, som Landsskatteretten havde givet klageren til at udbedre en mangelfuld klage. Ombudsmanden fandt, at Landsskatteretten ved den oprindelige klages afvisning burde have oplyst klageren om muligheden for at indgive en ny klage inden for den ordinære 3-månedersfrist.

Landsskatteretten har i overensstemmelse med Ombudsmandens opfattelse justeret sin praksis på dette punkt. Landsskatteretten har imidlertid ikke ment, at retten har hjemmel til at undlade at kræve et nyt klagegebyr i forbindelse med, at klageren indgiver en ny, udbedret klage, eftersom den klage, som ikke blev udbedret inden den frist, Landsskatteretten havde fastsat for udbedring, var udløbet, og klagen derfor afvist.

Skatteministeriet har over for Folketingets Ombudsmand tilkendegivet, at man er indstillet på at søge lovgivningen ændret, så det undgås, at der opkræves dobbelt klageafgift i de situationer, hvor klageren - efter en tidligere afvisning - indgiver en ny, rettidig klage. Ombudsmanden har taget dette tilsagn til efterretning.

Forslaget skal for det andet ses på baggrund af, at det er almindeligt, at klagenævnen tilbagebetaler en klageafgift, hvis klagen afvises. Dette sker således i Naturklagenævnet samt i en række ankenævnen inden for forbrugerområdet, eksempelvis Ankenævnet for forsikring, Rejse-Ankenævnet, Teleklagenævnet og Ankenævnet for huseftersyn. Gennemføres der tilsvarende regler på skatteforvaltningslovens område, vil klageafgiftsspørgsmålet i de afvisningssituationer, som er omtalt ovenfor, være løst.

For det tredje skal forslaget til ændrede bestemmelser på dette punkt ses i lyset af, at Landsskatteretten har peget på, at det kunne være hensigtsmæssigt, hvis det i lovtæksten blev præciseret, at der også skal ske tilbagebetaling af klageafgiften i tilfælde, hvor en praksis på skatte- og afgiftsområdet bliver underkendt, ligesom det kunne være hensigtsmæssigt, at det blev overladt til Landsskatteretten i hver enkelt tilfælde at vurdere, om SKAT eller retten selv skulle gennemføre en høring over en sagsfremstilling. I praksis forekommer en høring, som SKAT foretager over en sagsfremstilling, som Landsskatteretten har anmodet om, ikke altid hensigtsmæssig. Ofte fører det til en unødigt forlængelse af sagsbehandlingstiden, fordi Landsskatteretten alligevel efterfølgende skal høre klageren over den endelige sagsfremstilling, som SKAT indsender til retten, og dermed bliver SKATs høring af klageren i en række tilfælde reelt overflødig. Ved forslaget gives der Landsskatteretten mulighed for selv at høre klageren over sagsfremstillingen, hvorved klageren undgår at skulle forholde sig til samme materiale to gange.

3.1.5.3. Skatteministeriets overvejelser

Efter Skatteministeriets opfattelse bør der ikke opkræves klageafgift af en fornyet klage, der indgives inden for 3-månedersfristen, bortset fra tilfælde, hvor der mangler indbetaling af klagen i forbindelse med den oprindelige klage. Som nævnt er denne holdning også tilkendegivet over for Folketingets Ombudsmand.

Endvidere forekommer det rimeligt, at retstilstanden vedrørende tilbagebetaling af klageafgift kommer til at ligge på linje med andre klagenævnen. Når et klagegebyr i alle afvisningssituationer tilbagebetales, vil det også ske, hvis klagen er mangelfuld. Det vil være lettere at administrere en sådan tilbagebetalingsordning for Landsskatteretten, end hvis Landsskatteretten ved modtagelsen af en klage skal finde ud af, om den evt. tidligere har været indgivet som mangelfuld. Ordningen vil også være til fordel for klageren, som får sin klageafgift tilbagebetalt og derved kan råde over